

Vrijstelling supervisie

De gestalttherapie werkt vanuit het paradigma dat ons bestaan zich kenmerkt door polariteiten. Daarom is het leven een onophoudelijk creatief proces dat reflectie vereist.

Het volgen van supervisie wordt noodzakelijk verondersteld voor gestalttherapeuten die werkzaam zijn in een klinische praktijk. Binnen elk systeem moeten assumpties soms betwist kunnen worden. Dat geldt ook voor de verplichting supervisie te volgen.

Binnen de EAGT heeft dat al plaatsgevonden. Gesteld wordt dat wanneer een gestalttherapeut twintig jaar in de klinische praktijk werkzaam is de absolute verplichting supervisie te volgen vervalt. Intervisie wordt dan als voldoende beoordeeld voor professionele zelfreflectie.

Supervisie vindt plaats binnen een hiërarchische verhouding; een supervisor geeft leiding aan de zitting, en ontvangt van de supervisanten een financiële tegemoetkoming. De vraag is wanneer deze structuur nog gerechtvaardigd is.

Daar is uiteraard sprake van wanneer de afhankelijkheid van de supervisant significant gewenst en redelijk verondersteld mag worden. De supervisor moet dan het noodzakelijke proces van reflectie bij de supervisant bevorderen. Dit vereist dat een supervisor beschikt over getrainde vaardigheden, en hogere inzetbare kennis.

Door een gezond proces van ontwikkeling verdwijnen deze indicatoren en daarmee de noodzaak tot supervisie. Dat zou formeel gevalideerd moet kunnen worden. Een supervisant verdient de vrijheid zichzelf vrij te maken van supervisie om uitsluitend intervisie bij te wonen. Anders verandert de werkbare verplichting in negatieve vrijheid. Het gebrek aan gezonde vrijheid schept een dogmatische verhouding hetgeen in strijd is met de ethiek van onze geliefde filosofie van de gestalttherapie.

Inmiddels volgde ik ruim dertig jaar met voldoening supervisie, en de laatste jaren voelde ik mezelf in toenemende mate beklemd. Een en ander heeft geleid tot een volwassen dialoog in de groep. We zijn respectvol tot het onvermijdelijke besef gekomen dat de grond voor supervisie is verdwenen.

Deze gezonde impasse heeft geleid tot een wil bij te dragen aan het tot stand komen van een formele erkenning binnen de NVAGT dat supervisie conform de uitgangspunten van de EAGT na twintig jaar een vrijblijvend karakter zou moeten krijgen.

Met collegiale groet,

Ronald van der Drift